

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 298/09-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. septembra 2009 predbežne prerokoval sťažnosť M. M., B., zastúpenej advokátom JUDr. J. S., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní vedenom Krajským súdom v Bratislave pod sp. zn. 14 Co 132/2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. M. o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 13. júla 2009 doručená sťažnosť M. M., B. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v konaní

vedenom Krajským súdom v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) pod sp. zn. 14 Co 132/2009. Sťažnosť bola odovzdaná na poštovú prepravu 9. júla 2009.

Zo sťažnosti vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava V (ďalej len „okresný súd“) č. k. 8 C 127/2007-195 zo 4. februára 2009 bola sťažovateľka ako žalovaná zaviazaná platiť na výživu svojho syna (ďalej len „žalobca“) mesačné výživné od 13. apríla 2007 v rôznych sumách. Sťažovateľka v podanom odvolaní vytýkala, že postupom okresného súdu sa jej odňala možnosť konať pred súdom tým, že došlo k vykonaniu listinného dôkazu, pričom zároveň okresný súd sťažovateľke odoprel možnosť sa s týmto dôkazom v origináli oboznámiť. Listinný dôkaz bol založený do spisu vo forme neoverenej fotokópie s konštatovaním, že je totožný s originálom, hoci to nezodpovedalo pravde. Sťažovateľka zdôraznila, že dôkaz nemal charakter utajovanej skutočnosti, nešlo o dokument štátu a netýkal sa ani maloletej osoby. Došlo tým k porušeniu spravodlivého procesu v súvislosti s nedodržaním princípu rovnosti účastníkov konania. Bez ohľadu na obsah „utajenej“ informácie ide o principiálnu záležitosť nedôvery účastníka v spravodlivosť súdneho konania. Túto nedôveru vyvolala skutočnosť, že okresný súd bránil sťažovateľke v tom, aby sa oboznámila s dôkazom predloženým žalobcom. Zároveň tým prišla aj o možnosť uplatnenia prípadných návrhov s tým súvisiacich. Keďže konkrétne išlo o nájomnú zmluvu, sťažovateľka nemala možnosť preveriť jej pravosť a realitu v registri nájomných zmlúv, pričom okresný súd vykonanie takéhoto dôkazu odmietol. Pritom išlo o skutočnosť významnú pre rozhodnutie. Rozsudkom krajského súdu č. k. 14 Co 132/2009-233 z 26. mája 2009 bol rozsudok okresného súdu potvrdený a nebolo pripustené podanie dovolania.

Podľa názoru sťažovateľky všeobecné sudy nesprávne aplikovali na vec zodpovedajúce procesnoprávne a hmotnoprávne ustanovenia, čím došlo k porušeniu označených článkov ústavy a dohovoru. Konkrétne došlo k tomu, že nebol zákonným spôsobom vykonaný dôkaz nájomnou zmluvou, hoci bol podkladom pre rozhodnutie okresného súdu, pričom krajský súd tento spôsob vykonania dôkazu akceptoval a nepripustil zákonnú nápravu chybného stavu. Tým došlo k tomu, že sa sťažovateľke uprelo právo na spravodlivý súdny proces.

Sťažovateľka žiada vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie označených článkov ústavy a dohovoru v konaní vedenom krajským súdom pod sp. zn. 14 Co 132/2009. Požaduje tiež priznanie finančného zadosťučinenia v sume 817,64 €, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 430,30 €.

Z rozsudku krajského súdu č. k. 14 Co 132/2009-233 z 26. mája 2009 vyplýva, že ním bol potvrdený rozsudok okresného súdu č. k. 8 C 127/2007-195 zo 4. februára 2009, pričom podanie dovolania pripustené nebolo. Podľa názoru krajského súdu okresný súd pri vykonaní dôkazu originálom nájomnej zmluvy postupoval podľa § 129 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a jeho postup bol správny aj v tom smere, že neboli oboznámené údaje podliehajúce ochrane osobných údajov.

Podľa zistenia ústavného súdu sťažovateľka nepodala proti rozsudku krajského súdu dovolanie.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Skúma pritom tak všeobecné, ako aj osobitné náležitosti návrhu (sťažnosti) podľa ustanovenia § 49 až § 56 zákona o ústavnom súde vrátane okolností, ktoré by mohli byť dôvodom na jeho odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Podľa § 53 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov. Ústavný súd neodmietne prijatie sťažnosti, aj keď sa nesplnila podmienka podľa odseku 1, ak sťažovateľ preukáže, že túto podmienku nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

Podstatou sťažnosti je tvrdenie sťažovateľky, podľa ktorého procesným postupom okresného súdu, ktorý jej neumožnil nahliadnuť do originálu žalobcom predloženého listinného dôkazu (nájomnej zmluvy), jej bola odňatá možnosť konať pred súdom, čo v konečnom dôsledku znamenalo jej procesnú nerovnosť v konaní oproti žalobcovi. Tento stav nenapravil ani krajský súd v odvolacom konaní.

Podľa § 237 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Z citovaného ustanovenia je nepochybné, že dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu v prípade naplnenia skutkovej podstaty tam uvedenej. To znamená, že v takomto prípade je dovolanie prípustné aj proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu bez splnenia niektorej z podmienok uvedených v ustanovení § 238 ods. 2 a 3 Občianskeho súdneho poriadku, resp. aj napriek tomu, že podľa § 238 ods. 4

Občianskeho súdneho poriadku dovolanie nie je prípustné vo veciach upravených zákonom č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov okrem rozsudku o obmedzení alebo pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu, o priznaní rodičovských práv a povinností maloletému rodičovi dieťaťa, o určení rodičovstva, o zapretí rodičovstva alebo o osvojení.

Keďže sťažovateľka nepodala dovolanie, nevyužila tým ani opravný prostriedok, ktorý jej zákon na ochranu označených práv účinne poskytol a na ktorého použitie bola oprávnená. To zakladá neprípustnosť podanej sťažnosti.

Vzhľadom na to, že sťažovateľka ani len netvrdila (tým menej preukazovala), že dovolanie nepodala z dôvodov hodných osobitného zreteľa, zo strany ústavného súdu vôbec neprichádzal do úvahy postup podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Berúc do úvahy všetky uvedené skutočnosti rozhodol ústavný súd tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. septembra 2009